

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 21. stycznia 1917.

Treść: (M 21.—23.) 21. Rozporządzenie celem wykonania postanowień, dotyczących podatku przewozowego, zawartych w cesarskim rozporządzeniu z dnia 10. stycznia 1917, o zarządzeniach podatkowych i taryfowych w ruchu kolejowym z powodu szczególnych stosunków, wywołanych przez wojnę. — 22. Rozporządzenie celem wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, dotyczącej zaprowadzenia podatku od biletów jazdy od transportu osób kolejami, i tych postanowień rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. stycznia 1917, o zarządzeniach podatkowych i taryfowych w ruchu kolejowym z powodu szczególnych stosunków, wywołanych przez wojnę, które dotyczą podatku od biletów jazdy. — 23. Rozporządzenie celem wykonania postanowień, dotyczących podatku od pakunków, zawartych w rozporządzeniu cesarskim z dnia 10. stycznia 1917, o zarządzeniach podatkowych i taryfowych w ruchu kolejowym z powodu szczególnych stosunków wywołanych przez wojnę.

21.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei z dnia 20. stycznia 1917

celem wykonania postanowień, dotyczących podatku przewozowego, zawartych w rozporządzeniu cesarskim z dnia 10. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 14, o zarządzeniach podatkowych i taryfowych w ruchu kolejowym z powodu szczególnych stosunków, wywołanych przez wojnę.

Celem wykonania postanowień rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 14, dotyczących podatku przewozowego, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Przedmiot, wymiar i podstawa obliczenia podatku przewozowego.

(1) Transport towarów kolejami podlega podług § 1. rozporządzenia cesarskiego opłacie od ruchu (podatkowi przewozowemu) w wysokości 15 procent ceny transportu, pobieranej jednocześnie przez koleje.

(2) Pod towarami należy rozumieć w myśl rozporządzenia cesarskiego wszystkie rzeczy, transportowane przez koleje, nie wyłączając zwłok i żywych zwierząt, z wyjątkiem atoli pakunków podróży w znaczeniu § 11. rozporządzenia cesarskiego.

(3) Za cenę transportu w zrozumieniu § 1., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego należy uważać należitości za przewóz łącznie z należitościami za manipulację i przewiezienie oraz wszystkie inne kwoty, które mają być przez koleje pod jakąkolwiek bądź nazwą pobierane za transport towarów. Zalicza się do nich także wynagrodzenie, które płaci właściciel kolei dowozowej za transport towarów, należących do niego (należitości kolei dowozowej, należitości za dostarczenie wozów itd.), następnie należitości za wozy ochronne itp. Dodatek wojenny (§ 13. rozporządzenia cesarskiego) należy włączać do podstawy obliczenia podatku przewozowego.

(4) Należitości za świadczenia uboczne przy transporcie, nie wliczonych do opłaty za przewóz, na przykład należitości za załadowanie i za wyładowanie, opłat za stanowisko wozów, należitości za wypożyczenie przykryć, należitości za deklarację interesu przy dostawie, należitości za cłową manipulację, należitości za przewóz kołową

itp. nie należy uważać za cenę transportu lub za część składową tej ceny, również nie należy uważać za nią kwot, które kolejom ma opłacać zarząd pocztowy za pocztę listową i pakunkową.

§ 2.

Obliczenie podatku przewozowego, który należy pobierać w ruchu kolejowym z obszarami poza Austryą i w ruchu przejściowym przez obszar austriacki.

(1) W ruchu kolejowym z obszarami poza Austryą i w ruchu przejściowym przez obszar austriacki należy uważać, bez ujemy dla postanowień odmiennych, przewidzianych w następujących ustępach, tę część ceny transportu (§ 1., ustęp 3.) za przypadającą na transport wewnątrz państwowego obszaru austriackiego (§ 2., ustęp 1. rozporządzenia cesarskiego), która odnośnie do austriackich linii kolejowych wypada podług taryfy lub odpowiada tej kwocie, jaką wliczyły koleje do taryf bezpośrednich dla linii austriackich (proporcya wliczenia).

(2) Jeżeli stacya zmiany kierownictwa ruchu nie znajduje się bezpośrednio na granicy austriackiego obszaru państwowego a osobna taryfa do granicy nie jest ustalona, należy przy obliczeniu podatku przewozowego postępować według następujących postanowień:

- a) Jeśli stacya zmiany kierownictwa ruchu znajduje się na obszarze poza Austryą, należy cenę transportu, przypadającą na linię między granicą a pierwszą stacyą, leżącą poza austriackim obszarem państwowym (stacyą ekspedycyi towarów) włączyć do podstawy obliczenia podatku przewozowego;
- b) jeśli stacya zmiany kierownictwa ruchu znajduje się na obszarze austriackim, należy cenę transportu, przypadającą na linię między granicą a pierwszą stacyą, leżącą pośród obszaru austriackiego (stacyą ekspedycyi towarów), pozostawić przy obliczeniu podatku przewozowego bez uwzględnienia.

(3) Jeżeli krótkie części linii austriackich kolei przecinają obszar poza Austryą lub krótkie części linii pozaaustriackich kolei przecinają obszar austriacki, należy cenę transportu, przypadającą na te części linii, w pierwszym przypadku włączyć eo podstawy obliczenia podatku przewozowego, id drugim przypadku atoli pozostawić przy obliczeniu podatku przewozowego bez uwzględnienia. cz postanowienia mają jednak zastosowanie tylko Tęczas, gdy dla żadnej części linii przejściowej ów ma ustanowionej osobnej taryfy. Jakie linie

należy uważać za krótkie części linii, zostanie ustalonym przez Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei. Jeśli dla pewnej części linii przejściowej ustanowioną jest odrębna taryfa, wówczas obowiązek do opłaty podatku od ruchu na całej linii przejściowej zastosowuje się do postanowień ustępu 1. i 2.

§ 3.

Pobór podatku przewozowego. Wliczenie do taryf.

(1) Podatek przewozowy należy z wyjątkami, oznaczonymi w ustępie 3. i 4., wliczać w ten sposób do taryf, że podatek doliczy się do stopy opłaty za przewóz i ustanowi się ceny transportu wraz z podatkiem w jednolitych kwotach. Przy podwyższeniu taryf może wliczenie i w ten sposób nastąpić, że podwyższenie taryfy i podatek zostaną złączone w jeden jednolity dodatek.

(2) Przy wliczaniu podatku przewozowego do taryf należy kwotę, wynikającą ze zliczenia stopy opłaty za przewóz (podwyższenia taryfy) z wliczonym podatkiem, zaokrąglać wedle postanowień, wydanych przez Ministerstwo kolei; osobne zaokrąglenie stopy opłaty za przewóz (podwyższenia taryfy) i podatku nie jest dopuszczalnem.

(3) Odnośnie do tych gałęzi ruchu na liniach kolei austriackich, dla których ceny transportu obliczone są w walucie zagranicznej, zezwala się na zasadzie upoważnienia, przewidzianego w § 3., ustęp 4., rozporządzenia cesarskiego, z zastrzeżeniem możliwości odwołania w każdej chwili, by podatek przewozowy nie był wliczany do taryf. Na zasadzie upoważnienia, udzielonego w § 9., ustęp 3., rozporządzenia cesarskiego, zarządza się, że koleje mają podatek przewozowy, przypadający na te gałęzie ruchu, jak długo on nie jest wliczony do taryf tych gałęzi ruchu, odwozić do kasy państwowej bez pobierania podatku od osób, do opłaty obowiązanych lub zań odpowiedzialnych (§ 3., ustęp 1. i 3., rozporządzenia cesarskiego).

(4) Koleje, które chcą pobierać podatek przewozowy bez wliczania do taryf samoistnie obok ceny transportu, winny z prośbą o pozwolenie na to zwracać się przy podaniu powodów do Ministerstwa kolei. Jeśli pozwolenie zostanie udzielonem, to Ministerstwo kolei ustanawia w porozumieniu z Ministerstwem skarbu sposób, w jaki należy pobierać podatek przewozowy; ten sposób poboru należy ogłosić z powołaniem się na reskrypt Ministerstwa kolei (§ 9., ustęp 4., rozporządzenia cesarskiego) w dzienniku rozporządzeń dla kolei i żeglugi okrętowej (obwieszczenia w sprawach taryfowych i transportowych).

(5) Jeśli przy obliczaniu kwot podatku przewozowego, które nie są wliczone do taryf (ustęp 4.), wynikają ułamki halerzy, należy je zaokrąglić w górę na całe halerze.

(6) W taryfach (podwyższeniach taryf) i w obniżeniach stop taryfy, które ogłasza się po obwieszczeniu tego rozporządzenia, należy fakt, iż podatek został wliczony do taryf (podwyższeń taryf), lub też że to nie ma miejsca, wyraźnie zaznaczyć.

§ 4.

Obliczenie kwot podatku przewozowego, które mają być odwiezione.

(1) Podatek przewozowy ma być przez kolej obliczonym za każdy miesiąc obrotowy od sumy przychodów, podlegających podatkowi przewozowemu, które mają być dla wyniku obrotu w tym miesiącu wzięte w rachubę, przy potrąceniu zwrotów z przychodów, podlegających podatkowi przewozowemu, zarachowanych na ten sam miesiąc, i bez urzędowego wymiaru odwiezionym przy dołączeniu poświadczenia złożenia do urzędu, właściwego podług siedziby przedsiębiorstwa kolejowego i powołanego do przyjmowania wpłat w należnościach (urzędu podatkowego, kasy skarbowej, kasy urzędu taks we Wiedniu). Jeżeli siedziba przedsiębiorstwa kolejowego znajduje się poza austriackim obszarem państwowym, wówczas ma odwózka podatku odbywać się z reguły do kasy urzędu taks we Wiedniu, jednak może Ministerstwo skarbu zezwalać na wyjątki od tej reguły.

(2) Jeśli podatek przewozowy jest wliczony do taryf, to należy tytułem podatku przewozowego odwozić każdorazowo piętnaście stopiętnastych (= trzem dwudziestym trzecim) miesięcznej sumy cen transportu łącznie z podatkiem przewozowym, obliczonej jako podlegającej podatkowi przewozowemu. Gdy jednak podatek przewozowy nie jest wliczony do taryf (§ 3., ustęp 3. i 4.), wówczas wynosi podatek przewozowy, który należy odwieść, piętnaście setnych miesięcznej sumy cen transportu (bez doliczenia podatku przewozowego), obliczonej jako podlegającej podatkowi przewozowemu.

(3) Jeśli w przychodach z transportu ma udział więcej kolei, ma każda z interesowanych kolei odwieść tylko ten podatek przewozowy, jaki przypada na jej udziały w przychodach.

(4) Ułamki korony, wynikające przy obliczeniu kwoty podatku, która ma być odwieziona, należy zaokrąglić w górę na jedną koronę. Ceny przewozu w obcej walucie należy przeliczyć na walutę koronową podług stosunku wartości,

który stosownie do istniejących szczególnych przepisów ma być każdorazowo brany za podstawę przy przeliczeniu przychodów, zarachowanych w obcej walucie, dla celów zamknięcia rachunku obrotowego, a w braku takich przepisów podług liczb stosunkowych, które mają być ustalone osobnym rozporządzeniem.

(5) Jeśli dokładne ustalenie kwot podatku przewozowego, które mają koleje stosownie do § 3., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego odwozić do kasy państwowej od ruchu towarów na liniach łączących i przejściowych, wymienionych w § 2., ustęp 2. i 3., byłoby połączone z niestosunkowymi trudnościami, można zezwolić na to, by zamiast tych kwot podatku przewozowego była odwożona do kasy państwowej kwota ugodzona, którą należy ustalić w drodze umowy. O udzielenie tego zezwolenia mają prosić koleje Ministerstwo skarbu. Do podania należy dołączyć środki pomocnicze, potrzebne do przybliżonego obliczenia kwoty podatku przewozowego, przypadającej na te linie łączące i przejściowe; w szczególności należy wykazać rozległość ruchu towarów na dotyczących liniach, podlegającego podatkowi przewozowemu i przeciętny stosunek tego ruchu do łącznego ruchu (na przykład według kilometrów ton).

5.

Odwózka podatku przewozowego.

(1) Do dwudziestego dnia każdego miesiąca, następującego bezpośrednio po miesiącu obrotowym, należy, o ile do tego terminu nie może jeszcze mieć miejsca obrachunek (ustęp 3.), uiszczyć w urzędzie, oznaczonym w § 4., ustęp 1., upłatę na poczet przypuszczalnej należności podatkowej za ten miesiąc obrotowy w kwocie, jaka bez ujmy dla wyjątków, przewidzianych w ustępie 2., odpowiada należności, która ma być obrachowana za ten sam miesiąc roku poprzedniego, przy zaokrągleniu w górę na 50 K.

(2) Koleje, które w chwili, z którą dla ich gałęzi ruchu wchodzi w moc obowiązek do opłaty podatku, dłużej niż jeden rok uprawiają ruch towarów, są obowiązane do uiszczania upłat za pierwszych dwanaście miesięcy obrotowych po zaistnieniu obowiązku do opłaty podatku (§ 9., ustęp 1. i 2. rozporządzenia cesarskiego) w ten sposób, iż odwożą za każdy z tych miesięcy obrotowych 15 procent łącznej kwoty cen transportu, wstawionych do rachunku jako przychód z dotyczącej gałęzi ruchu za ten sam miesiąc poprzedniego roku. Koleje, które swój ruch towarów podjęły dopiero później, są obowiązane do uiszczania za pierwszych dwanaście miesięcy

obrotowych po zaistnieniu obowiązku do opłaty podatku upłat w wysokości 15 procent swych przychodów z ruchu towarów, obliczonych przeworycznie za dotyczący miesiąc obrotowy.

(3) Obrachunek miesięcznej należności podatkowej ma nastąpić najpóźniej do dwudziestego dnia czwartego miesiąca, następującego po miesiącu obrotowym, według dołączonych wzorów (wzór *A* dla gałęzi ruchu z podatkiem przewozowym, wliczonym do taryf, wzór *B* dla gałęzi ruchu z taryfami bez wliczonego podatku przewozowego), a mianowicie odrębnie dla własnych linii kolejowych i dla linii, prowadzonych na cudzy rachunek, zaś wewnątrz tych poszczególnych grup obrachunku odrębnie dla każdej sieci kolejowej, dla której w sprawozdaniach z czynności lub w rachunkach obrotowych składa się osobny rachunek. Obrachunek należy podać do urzędu, oznaczonego w § 4., ustęp 1.

(4) Dopłatę lub nadpłatę, wynikającą z obrachunku, należy z reguły wziąć w rachubę przy równoczesnej upłacie; zaliczenie nadpłaty na poczet podatku od biletów jazdy lub podatku od pakunków nie jest dopuszczalne.

§ 6.

Nadzór nad odwózką podatku.

(1) Celem ostatecznego zbadania odwózki podatku ma przedsiębiorstwo kolei co roku najpóźniej do pierwszego dnia siódmego miesiąca, następującego po jego roku obrotowym, przedkładać władzy skarbowej pierwszej instancji (Dyrekcji okręgu skarbowego, Urzędowi wymiaru należności), w której okręgu urzędowym znajduje się jego siedziba, roczny obrachunek za ostatni ubiegły rok obrotowy przy dołączeniu jednego wygotowania zamknięcia rachunkowego i sprawozdania z czynności. Przedsiębiorstwa kolei, których siedziba znajduje się poza austriackim obszarem państwowym mają przedkładać ten rachunek roczny tej władzy skarbowej pierwszej instancji, której podlega urząd do którego ma być podatek przewozowy odwiezionym (§ 4., ustęp 1.).

(2) Obrachunek roczny należy sporządzić podług tego samego wzoru co obrachunek miesięczny (§ 5., ustęp 3.) i musi on w kolumnie 16. zgadzać się z kwotą rocznej wynikłości przychodów z transportu towarów, wykazaną w zamknięciu rachunkowym i w sprawozdaniu z czynności. Ewentualne niezgodności z tą kwotą lub z obrachunkami miesięcznymi należy wyjaśnić. W zamknięciu rachunkowym i w sprawozdaniu z czyn-

ności należy przychody z ruchu towarów, z ruchu osobowego i z ruchu pakunków odrębnie przedstawiać.

(3) Celem zbadania odwózki podatku i dostarczonych co do tego wykazów i innych środków pomocniczych może władza skarbowa każdego czasu przedsiębrać dochodzenia w zarządach kolejowych; koleje są każdego czasu obowiązane przedkładać na żądanie organom władzy skarbowej celem wglądnięcia swe oryginalne zapiski i księgi i udzielać innych wyjaśnień, mających na celu zbadanie odwózki podatku.

§ 7.

Zwrot.

(1) Do zwrotu kwot podatku przewozowego przez koleje osobom, oznaczonym w § 3., ustęp 1. i 3. rozporządzenia cesarskiego, stosują się przepisy, obowiązujące co do zwrotu ceń transportu.

(2) Zwrot kwot podatku przewozowego, odwiezionych do kasy państwowej bez urzędowego wymiaru, na rzecz kolei ma miejsce tylko wówczas, gdy wskutek pomyłki lub błędu rachunkowego została wykazalnie odwieziona kwota podatku przewozowego wyższa od ustawowej. Zwrotu można żądać tylko w przeciągu trzech lat, licząc od dnia zapadłości odwózki (§ 5., ustęp 3.). O zwrot należy prosić władzę skarbową pierwszej instancji, oznaczoną w § 6., ustęp 1. Jeżeli zwrot zostanie dozwolonym, to należy kwotę, która ma być zwróconą, z reguły potrącić z należności podatkowej przy najbliższych miesięcznych upłatach (§ 5., ustęp 1. i 2.).

§ 8.

Kary porządkowe.

(1) Przekroczenie postanowień, dotyczących podatku przewozowego, zawartych w rozporządzeniu cesarskiem tudzież w niniejszem rozporządzeniu i zarządzeń oraz zleceń władzy, wydanych celem jego wykonania, może być karane karami porządkowymi do 5000 K. Za każde ponowne przekroczenie i za każde bezowocne upomnienie może być ułożoną dalsza kara porządkowa do tej samej najwyższej kwoty.

(2) Nakładanie kar porządkowych, przewidzianych w ustępie 1., zastrzeżone jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei.

§ 9.

Tak instancyi.

(1) Do wydawania zarządzeń i rozstrzygnięć odnośnie do podatku przewozowego i do ujemnych skutków, przewidzianych w § 6., ustęp 1. i 2., rozporządzenia cesarskiego, powołaną jest ta władza skarbową pierwszej instancyi (Dyrekcya okręgu skarbowego, Urząd wymiaru należności), w której okręgu urzędowym znajduje się siedziba odnośnego przedsiębiorstwa kolejowego. Dla przedsiębiorstw kolejowych, których siedziba znajduje się poza austriackim obszarem państwowym jest właściwym z reguły centralny Urząd wymiaru taks i należności we Wiedniu, jeśli jednak takie koleje mają pozwolenie na odwózkę podatku przewozowego do innego urzędu aniżeli do kasy Urzędu taks we Wiedniu (§ 4., ustęp 1.), wówczas właściwą jest ta władza skarbową pierwszej instancyi, której podlega urząd, do którego należy odwozić podatek.

(2) Do zarządzeń i rozstrzygnięć, przytoczonych w pierwszym ustępie, należy analogicznie stosować postanowienia ustaw z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28 i z dnia 20. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 52, z tą zmianą, że we wszystkich przypadkach rozstrzyga w ostatniej instancyi Ministerstwo skarbu.

§ 10.

Rzeczy, mające związek ze służbą kolejową.

Podług § 8., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego nie podlega transport rzeczy, mających związek ze służbą kolejową, podatkowi przewozowemu. Pod rzeczami, mającemi związek ze służbą kolejową, należy przy stosowaniu tego postanowienia uważać te rzeczy, będące własnością kolei, które transportuje się na liniach tej kolei wyłącznie dla celów własnej służby budowy i ruchu kolei. W myśl tego postanowienia nie należy uważać tych towarów za rzeczy, mające związek ze służbą kolejową, które są przeznaczone dla celów jakiegoś przedsiębiorstwa zarobkowego, należącego do kolei a nie łączącego się z prowadzeniem przedsiębiorstwa kolejowego, jak na przykład hotelu, kopalni, samodzielnej fabryki itp.

§ 11.

Opodatkowanie ruchu na kolejach niepublicznych.

(1) Transport towarów na liniach niepublicznych kolei (kolei dowozowych itp.) przez koleje publiczne podlega podatkowi przewozowemu.

(2) W innych przypadkach niż przytoczone w pierwszym ustępie podlega transport towarów na kolejach niepublicznych tylko o tyle podatkowi przewozowemu, o ile na tych kolejach nie transportuje się wyłącznie własnych towarów właściciela kolei niepublicznej. Gdy ten wymóg zachodzi, wówczas nie mają zastosowania postanowienia tego rozporządzenia, dotyczące składania upłat (§ 5., ustęp 1. i 2.); również może Ministerstwo skarbu odnośnie do takich kolei zezwolić lub zarządzić, by przy poborze, obliczaniu i odwożeniu podatku przewozowego oraz przy nadzorze nad odwózką podatku postępowano odmiennie od postanowień §§ 3. do 6.

(3) Jeżeli niepubliczne koleje, których ruch towarowy podlega w myśl ustępu 2. podatkowi przewozowemu, starają się o uwolnienie od podatku, przewidziane w § 8., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego, winny upraszać o jego przyznanie w Ministerstwie skarbu.

§ 12.

Uwolnienie od stempla.

Podania, które należy wnosić celem odwózki podatku, celem uznania lub przyznania uwolnień od podatku lub celem nadzoru nad odwózką podatku lub jej badania, są wraz z załącznikami wolne od stempla.

§ 13.

Postanowienia końcowe. Czas trwania mocy obowiązującej.

(1) Gałęzie ruchu kolejowego, co do których początek mocy obowiązującej postanowień rozporządzenia cesarskiego, dotyczących podatku przewozowego, został na podstawie upoważnienia, udzielonego w § 9., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego, odroczonym poza dzień 1. lutego 1917, oraz dzień początku mocy obowiązującej przytoczonych postanowień dla tychże gałęzi ruchu zostaną ogłoszone w Dzienniku rozporządzeń dla kolei i żeglugi okrętowej (obwieszczenia w sprawach taryfowych i transportowych).

(2) Postanowienia o podatku przewozowym należy stosować bez względu na chwilę początku transportu w tych wszystkich przypadkach, w których cena transportu ma być przez kolej wstawioną do rachunku jako przychód z czasu po rozpoczęciu się mocy obowiązującej tych postanowień dla dotyczącej gałęzi ruchu kolejowego. Transporty towarów jednak, co do których należałoby wprowadzić podług istniejących przepisów wstawić cenę transportu do rachunku jako przychód z czasu

przed wymienionym wyżej terminem, ale faktycznie wstawia się ją z powodu spóźnionego zarachowania lub z powodów techniki rachunkowej dopiero później do rachunku, nie podlegają podatkowi przewozowemu.

(3) O ile to rozporządzenie dotyczy zarządzeń, które mają być wydane jeszcze przed początkiem mocy obowiązującej postanowień rozporządzenia cesarskiego, odnoszących się do podatku przewozowego, nabiera ono mocy obowiązującej w dniu

jego ogłoszenia, pozatem równocześnie z postanowieniami rozporządzenia cesarskiego, dotyczącymi podatku przewozowego.

(4) Moc obowiązująca postanowień tego rozporządzenia ustaje równocześnie z mocą obowiązującą postanowień rozporządzenia cesarskiego, dotyczących podatku przewozowego.

Forster wlr.

Spitzmüller wlr.

Wzór A do § 5., ustęp 2.

Obrachunek podatku przewozowego

dla galezi ruchu towarowego z podatkiem przewozowym, wliczonym do taryf,
dotyczący miesiąca 19...

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
																	K
Oszacowanie linii kolejowych	Przychody z zamknięcia rachunkowego przychodów kontrolnych	Przychody, zaliczniki do ksiąg bezpośrednie (poza zramkowanie) przychodów kontrolnych	Suma	Kwoty, nie wliczone do opłaty za przewóz według § 1., ustęp 4.	Inne przychody z ruchu towarowego, wolnego od podatku			z czasu przed wejściem podatku w moc obowiązujących (§ 12.)	Zwroty przychodów (łącznie z podatkiem) na transporty towarów, podlegających podatkowi (z datkami)	Suma powyżej do potrącenia (kolumny 5. do 9.)	Podatki obliczeni, podatku przewozowego, który ma być odliczony (kolumna 4. po potrąceniu kolumny 11.)	Należność podatkowa (15/115 kwoty, wyliczone) w kolumnie 12.)	Zwroty przychodów, nie zawarte w kolumnie 10. y)	Suma kolumn 5. do 9.	Suma kolumn 12. i 13. po potrąceniu sumy kolumn 15. i 14.	Uwagi	
					K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h </td></td></td></td></td></td></td></td></td></td></td>	h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h </td></td></td></td></td></td></td></td></td></td>	K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h </td></td></td></td></td></td></td></td></td>										h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h <td>K <td>h </td></td></td></td></td></td></td></td>
Z wykazanej w kolumnie 4. sumy należy potrącić:																	
				K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h
Suma miesięcznej należności podatkowej																	
Tytułem upłaty złożono dnia do sąduku dzianitka																	
pozostałe depozyt kapita na dobro																	

1) Tę kolumnę należy tylko wówczas wypełnić, gdy dla pewnych linii kolejowych, prowadzonych przez placącą koleję (na przykład dla linii kolejowych, prowadzonych na cudzy rachunek) składa się w sprawozdaniach z czynności lub w rachunkach obrotowych odrębny rachunek.
 2) Tę kolumnę należy tylko wówczas wypełnić, jeśli kwoty, uiszczane koleją za pocztę listową i pakunkową, zawarte są w przychodach, wykazywanych w kolumnie 2. albo 3.
 3) Zwroty opłat za przewóz i podatek, nakreślone z powodu wynagrodzeń stacji, należy tu wliczyć, natomiast nie należy wliczyć także innych zwrotów stacji.
 4) W tej kolumnie należy wliczyć także i zwroty stacji, nie zawarte w kolumnie 10., o ile ich zawołanie obciąża przychody z transportu.

Obrachunek podatku przewozowego

dla galezi ruchu towarowego z taryfami bez wliczonego podatku przewozowego,
dotyczący miesiąca

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
																	Z wykazanej w kolumnie 4. sumy należy potrącić:
Oznaczenie linii kolejowych i powstających z nich	Przychody z zamknięcia rachunku kolejowego i powstających z nich	Przychody do ksiąg bez pośrednio (poza zamknięciem rachunków kontrolnych przychodów)	Przychody z ruchu towarowego z wyłączeniem podatku przewozowego (bez wyłączenia przychodów z ruchu, wolnego od podatku)	Kwoty, nie wliczone do opłaty za przewóz podług § 1., ustęp 4.	Inne przychody z ruchu towarowego, wolnego od podatku	z czasu przed wejściem podatku w moc obowiązującą (§ 12.)	z rzeczy, mającej związek ze służbą (§ 10.)	inne przychody z ruchu towarowego, wolnego od podatku	Zwroty przychodów za transporty towarów, podlegające podatkom i opłatom	Suma powyższych do potrącenia (kolumny 5. do 10.)	Podstawa obliczenia podatku przewozowego, który ma być odliczony (kolumna 4. do 11. i 12.)	Należność podatkowa (15/100 kwoty wykazanej w kolumnie 12.)	Zwroty przychodów, zawarte w kolumnie 10. 4)	Suma kolumn 13. i 15. po potrąceniu kolumny 14.	Suma kolumn 13. i 15. po potrąceniu kolumny 14.	Uwagi	
																	K
Suma miesięcznej należności podatkowej																	
Typem opłaty złożono dnia																	
do artykułu dziennika																	
pozostałe																	
dopłata																	
zapła na dobro																	

1) Te kwoty należy tylko wówczas wyksiżować, gdy dla pewnych linii kolejowych, prowadzonych przez placącą koleję (na przykład dla linii kolejowych, prowadzonych za endy rachunek) składają w sprawozdaniach z wykazaniem i wyliczeniem tylko wówczas wyksiżować, jeżeli kwoty wskazane w kolumnie 2. lub 3.
 2) Kwoty opłat za przewóz, skumulowane z powodu wynagrodzeń szkół, należy tu wskazać, natomiast nie należy wstawiać także innych zwrotów szkół.
 3) W tej kolumnie należy wskazać także i zwroty szkół, nie zawarte w kolumnie 10., o ile lub zarachowanie obciąża przychody z transportu.

22.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu z dnia 20. stycznia 1917

celem wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, dotyczącej zaprowadzenia podatku od biletów jazdy od transportu osób kolejami, i tych postanowień rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 14, o zarządzeniach podatkowych i taryfowych w ruchu kolejowym z powodu szczególnych stosunków, wywołanych przez wojnę, które dotyczą podatku od biletów jazdy.

Celem wykonania ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, dotyczącej zaprowadzenia podatku od biletów jazdy od transportu osób kolejami, i postanowień cesarskiego rozporządzenia z dnia 10. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 14, dotyczących podatku od biletów jazdy, zarządza się co następuje:

I. Podatek od biletów jazdy.

§ 1.

Podstawa obliczenia.

Podatek od biletów jazdy należy wymierzać od ceny jazdy, pobieranej kaźdocześnie za transport osób w Austrii. Za cenę jazdy należy uważać wszystkie kwoty, które pod jakąkolwiek bądź nazwą pobiera się tytułem wynagrodzenia za transport osób na publicznych kolejach w Austrii. Świadczenia innego rodzaju, jak kwoty kar, przepaździe pieniądze za zamówienia, należytości za bilety wstępu na dworzec itp. nie stanowią przedmiotu podatku. Należytości za poświadczenia (bilety na miejsce), na podstawie których przysługuje podróżnemu tylko prawo do pewnego oznaczonego miejsca, są tylko wtedy wyjęte z pod obowiązku opłaty podatku, jeśli podróżny także bez biletu na miejsce na podstawie swego biletu jazdy byłby uprawniony do jazdy dotyczącym pociągiem.

§ 2.

Rozróżnianie między kolejami głównymi, lokalnymi i kolejkami.

(1) Jako koleje lokalne w rozumieniu § 1., lit. b, ustawy (§ 10., ustęp 1., lit. b, rozporządzenia cesarskiego) należy traktować te koleje żelazne, które są jako takie koncesyonowane na podstawie ustaw z dnia 25. maja 1880, Dz. u. p. Nr. 56, z dnia 17. czerwca 1887, Dz. u. p. Nr. 81, z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1895, lub z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

(2) Za kolejki w rozumieniu § 1., lit. c, ustawy (§ 10., ustęp 1., lit. c, cesarskiego rozporządzenia) należy uważać kolejki (koleje trzeciorzędne), koncesyonowane na podstawie ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1895, lub z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, tudzież te koleje lokalne, które na podstawie artykułu XIII., ustęp 2., ostatnio powołanej ustawy uważane są odnośnie do podatku od biletów jazdy na równi z kolejkami.

(3) Koleje, które choćby nawet pod nazwą kolei lokalnych (kolei drugorzędnych) jednak nie na podstawie ustaw, określonych w ustępie 1., były koncesyonowane, podpadają pod postanowienia o kolejach głównych.

§ 3.

Ruch kolejowy z krajami węgierskiej świętej korony i z Bośnią i Hercogowiną.

Pod postanowienie § 2. ustawy i § 10., ustęp 1., lit. d, rozporządzenia cesarskiego podpadają te ruchy kolejowe z biletami jazdy wprost na kolejach głównych, które są skierowane:

1. Z austriackiego obszaru państwowego do krajów węgierskiej świętej korony, do Bośni lub Hercogowiny dalej przez obszary tych krajów na zewnątrz;

2. z krajów węgierskiej świętej korony, z Bośni lub Hercogowiny do austriackiego obszaru państwowego lub przez ten obszar państwowy na zewnątrz;

3. z zagranicy przez austriacki obszar państwowy do krajów węgierskiej świętej korony, do Bośni lub Hercogowiny lub przez obszary tych krajów na zewnątrz; z zagranicy przez kraje węgierskiej świętej korony, przez Bośnię lub Hercogowinę do austriackiego obszaru państwowego lub przez ten obszar państwowy na zewnątrz.

§ 4.

Pobór podatku od biletów jazdy. Wliczenie do taryf.

(1) Koleje są obowiązane do pobierania podatku od biletów jazdy równocześnie z ceną

jazdy od osób, do płacenia tej ostatniej obowiązanych.

(2) Przy podaniu ceny jazdy na bilecie jazdy należy uwidocznić całą kwotę łącznie z podatkiem, którą się pobiera.

(3) Przy wliczeniu podatku od biletów jazdy do taryf osobowych, należy stopę taryfy, podwyższoną o wliczony podatek, zaokrąglić wedle postanowień, wydanych przez Ministerstwo kolei; odrębnie zaokrąglanie stopy taryfy i podatku nie jest dopuszczalne.

(4) Taryfy osobowe, zmienione przez wliczenie podatku, należy przed ich zaprowadzeniem przedłożyć Ministerstwu kolei celem zatwierdzenia.

§ 5.

Odwózka podatku od biletów jazdy.

(1) Podatek od biletów jazdy ma być obliczony przez kolej za każdy miesiąc obrotowy od sumy podlegających podatkowi od biletów jazdy przychodów, które dla wyniku obrotu w tym miesiącu mają być wstawione do rachunku, przy potrąceniu zwrotów, zarachowanych na ten sam miesiąc z przychodów, które podpadły pod tę samą stopę podatku od biletów jazdy, i odwieziony bez urzędowego wymiaru do urzędu, właściwego wedle siedziby przedsiębiorstwa kolejowego, powołanego do przyjmowania wpłat w należnościach (Urzędu podatkowego, Kasy skarbowej, kasy Urzędu taks we Wiedniu) przy dołączeniu poświadczenia złożenia. Jeżeli siedziba przedsiębiorstwa kolejowego znajduje się poza austriackim obszarem państwowym, to ma się odwózka podatku odbywać z reguły do kasy Urzędu taks we Wiedniu, jednakże może Ministerstwo skarbu zezwalać na wyjątki od tej reguły.

(2) Jeśli w przychodach z transportu ma udział więcej kolei, ma każda z interesowanych kolei odwieść tylko podatek od biletów jazdy, przypadający na jej udziały w przychodach.

(3) Do dwudziestego dnia miesiąca, następującego bezpośrednio po każdym miesiącu obrotowym, należy, o ile do tego terminu nie może jeszcze mieć miejsca obrachunek (ustęp 4.), uiszczyć w urzędzie, oznaczonym w ustępie 1., upłatę na poczet przypuszczalnej należności podatkowej za ten miesiąc obrotowy w kwocie, jaka — bez ujemny dla postanowień przejściowych, zawartych w § 18. — odpowiada należności, która ma być obrachowana za ten sam miesiąc roku poprzedniego, przy zaokrągleniu w górę na 50 K.

(4) Obrachunek miesięcznej należności podatkowej ma nastąpić najpóźniej do dwudziestego dnia czwartego miesiąca, następującego po mie-

siącu obrotowym, według dołączonego wzoru A, a mianowicie odrębnie dla własnych linii kolejowych i dla linii, prowadzonych na cudzy rachunek, wewnątrz tych poszczególnych grup obrachunku odrębnie dla każdej sieci kolejowej, dla której w sprawozdaniach z czynności lub w rachunkach obrotowych składa się osobny rachunek. Obrachunek należy podać do urzędu, oznaczonego w ustępie 1.

(5) W obrachunku należy obroty za czas do chwili rozpoczęcia się mocy obowiązującej cesarskiego rozporządzenia i za czas późniejszy, dalej wewnątrz tych dwóch grup obroty, podpadające pod rozmaite stopy podatkowe, odrębnie wykazywać. Odnosnie do ruchów kolejowych podług § 10., ustęp 1., lit. d, cesarskiego rozporządzenia może się jednak to wykazywanie, o ile zostało dozwolone pauszalowanie należności stempłowych od biletów jazdy (§ 11., ustęp 3.) w wysokości 2 procent przychodów, podlegających podatkowi od biletów jazdy, odbywać łącznie z wykazywaniem dla innych głównych linii kolejowych.

(6) Kwoty podatkowe należy obliczać w ten sposób, że na przykład 20 procentowy podatek należy obliczyć w wysokości 20 K od każdych 120 K przychodów, podlegających podatkowi od biletów jazdy (łącznie z podatkiem od biletów jazdy).

(7) Ułamki korony, wynikające przy obliczeniu kwoty podatku, która ma być odwieziona, należy zaokrąglić w górę na jedną koronę. Ceny jazdy w obcej walucie należy przerachować na walutę koronową podług stosunku wartości, który stosownie do istniejących szczególnych przepisów ma być dla celów zamknięcia rachunku obrotowego brany każdorazowo za podstawę przy przerachowaniu przychodów, zarachowanych w obcej walucie, a w braku takich przepisów podług liczb stosunkowych, które mają być ustalone osobnym rozporządzeniem.

(8) Dopłatę lub nadpłatę, wynikającą z obrachunku, należy wziąć z reguły w rachubę przy równoczesnej upłacie; zaliczenie nadpłaty na podatek przewozowy lub podatek od pakunków nie jest dopuszczalne.

§ 6.

Nadzór nad odwózką podatku.

(1) Celem ostatecznego zbadania odwózki podatku ma przedsiębiorstwo kolejowe co roku najpóźniej do pierwszego dnia siódmego miesiąca, następującego po jego roku obrotowym, przedkładać władzy skarbowej pierwszej instancji (Dyrekcji okręgu skarbowego, Urzędowi wymiaru nalożytości), w której okręgu urzędowym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa kolejowego, roczny obrachunek za ostatni ubiegły rok obrotowy przy dołączeniu

jednego wygotowania zamknięcia rachunkowego i sprawozdania z czynności. Przedsiębiorstwa kolejowe, których siedziba znajduje się poza austriackim obszarem państwowym mają przedkładać ten obrachunek roczny tej władzy skarbowej pierwszej instancyi, której podlega urząd, do którego ma być podatek od biletów jazdy odwiezionym (§ 5., ustęp 1.).

(2) Obrachunek roczny należy sporządzić podług tego samego wzoru co obrachunek miesięczny (§ 5., ustęp 4.) i musi on w kolumnie 13. zgadzać się z kwotą rocznej wynikłości przychodów z transportu osób, wykazaną w zamknięciu rachunkowym i w sprawozdaniu z czynności. Ewentualne niezgodności z tą kwotą lub z obrachunkami miesięcznymi tudzież na żądanie władzy skarbowej także inne pozycje zamknięcia rachunkowego należy wyjaśnić. W zamknięciu rachunkowym i w sprawozdaniu z czynności należy przychody z ruchu towarów, z ruchu osobowego i z ruchu pakunków odrębnie przedstawiać.

(3) Celem zbadania odwózki podatku i dostarczonych co do tego wykazów i innych środków pomocniczych może władza skarbowa każdego czasu przedsiębrać dochodzenia w zarządach kolejowych; koleje są każdego czasu obowiązane przedkładać na żądanie organom władzy skarbowej celem wglądnięcia swe oryginalne zapiski i księgi.

§ 7.

Kary porządkowe.

(1) Przekroczenie ustawowych przepisów, dotyczących podatku od biletów jazdy i postanowień tego rozporządzenia tudzież zarządzeń oraz zleceń władzy, wydanych celem ich wykonania, może być karane karami porządkowymi do 5000 K. Za każde ponowne przekroczenie i za każde bezowocne upomnienie może być nałożoną dalsza kara porządkowa do tej samej najwyższej kwoty.

(2) Nakładanie kar porządkowych, przewidzianych w ustępie 1., zastrzeżone jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei.

§ 8.

Tok instancyi.

(1) Do wydawania zarządzeń i rozstrzygnięć odnośnie do podatku od biletów jazdy powołaną jest z wyjątkiem, ustanowionym w § 7. odnośnie do kar porządkowych, władza skarbową pierwszej instancyi (§ 6., ustęp 1.); dla przedsiębiorstw kolejowych, których siedziba znajduje się poza austriackim obszarem państwowym, jest właściwym

centralny Urząd wymiaru taks i należności we Wiedniu, jeśli jednak takie przedsiębiorstwa kolejowe mają pozwolenie na odwózkę podatku od biletów jazdy do innego urzędu aniżeli do kasy urzędu taks we Wiedniu (§ 5., ustęp 1.), wówczas właściwą jest ta władza skarbową pierwszej instancyi, której podlega urząd, do którego należy odwozić podatek.

(2) Do zarządzeń i rozstrzygnięć, przytoczonych w pierwszym ustępie, należy analogicznie stosować postanowienia ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28. W ostatniej instancyi rozstrzyga Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei.

§ 9.

Osobiste uwolnienia.

(1) Według § 9., lit. a i c, ustawy są wolni od podatku od biletów jazdy:

1. Najwyższy Dwór;

2. robotnicy, gdy są transportowani na podstawie taryf, zatwierdzonych przez Ministerstwo kolei, przy udzieleniu zniżki ceny jazdy, która wynosi co najmniej 50 procent normalnej ceny jazdy z wyłączeniem podatku od biletów jazdy, ze specjalnymi robotniczymi biletami jazdy (robotnicze bilety tygodniowe, robotnicze bilety jazdy powrotnej, bilety do pociągów robotniczych itp.).

(2) Uwolnienie od podatku od biletów jazdy, przewidziane w § 9., lit. b, ustawy dla osób, których transport odbywa się przy zastosowaniu taryfy wojskowej, znosi się na przeciąg czasu trwania mocy obowiązującej § 10., ustęp 3., rozporządzenia cesarskiego.

§ 10.

/ Uwolnienie kolejek.

(1) Kolejki, które pośredniczą w ruchu w gminie i jej okolicy, doznają uwolnienia od podatku od biletów jazdy w myśli § 10., lit. a, ustawy odnośnie do transportu osób wewnątrz granicy obwodu gminy i wewnątrz 10 kilometrowego okręgu licząc od granic gminy; to samo ma miejsce także dla kolei lokalnych, które uważa się na podstawie artykułu XIII., ustęp 2., ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, odnośnie do podatku od biletów jazdy na równi z kolejkami.

(2) Koleje, które roszczą sobie prawo do tego uwolnienia, mają upraszać o jego uznanie przy dołączeniu potrzebnych środków uzasadniających władzę skarbową pierwszej instancyi (§ 6., ustęp 1.). Rozstrzygnięcie tego rodzaju próśb zastrzega się Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei.

(3) Jeżeli pojedyncze linie pewnej kolei, uwolnionej wedle § 10., lit. a, ustawy od podatku od biletów jazdy, przekraczają okrąg, tamże oznaczony, to ruch na części kolei, leżącej zewnątrz tego okręgu, podlega podatkowi od biletów jazdy i należy zatem przychody osobowe z tego ruchu odrębnie wykazywać (§§ 5. i 6.).

(4) Od biletów jazdy, uprawniających do jazdy z wolnego od podatku obrębu kolei do obrębu, podlegającego podatkowi, lub odwrotnie, należy obliczać podatek od tej części ceny jazdy, która przypada wedle stosunku wolnej od podatku linii do linii, podlegającej podatkowi, na tę ostatnią linię.

II. Należytość stemplowa od biletów jazdy.

§ 11.

(1) Należytość stemplowa od poświadczeń odbioru i przyjęcia przedsiębiorstw kolei i żeglugi parowcowej co do przyjęcia osób celem transportu (biletów osobowych), ustanowiona w pozycji taryfy 47, lit. e, ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, pozostaje ze zmianą, że ta należytość stemplowa ma być uiszczaną bez ograniczenia do najwyższej kwoty należytości, ustalonej w wyżej wymienionej pozycji taryfy i w § 2. ustawy z dnia 11. maja 1871, Dz. u. p. Nr. 39, w następujących przypadkach w mocy:

1. Odnośnie do transportu osób na kolejach głównych w gałęziach ruchu, oznaczonych w § 3. i

2. co do ruchu osobowego na parowcach.

(2) Należytość stemplową od biletów jazdy należy w ten sam sposób jak dotąd wykazywać i odwozić.

(3) Odnośnie do należytości stemplowej od biletów jazdy pozostaje nienaruszonym postanowienie § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, i może być w szczególności przez Ministerstwo skarbu dozwolone kolejom na prośbę stosowne pauszalowanie według § 12. ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, odnośnie do odwozki tej należytości stemplowej od ruchów, oznaczonych w § 3.

III. Należytość stemplowa od przekazów (legitymacyj).

§ 12.

Przedmiot należytości stemplowej.

(1) Należytości stemplowej, ustanowionej w § 12. ustawy i w § 9., lit. e, cesarskiego roz-

porządzenia z dnia 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 281, podlegają, o ile nie zachodzi jakiś ustawowy tytuł do uwolnienia (§ 12., trzeci ustęp, lit. a, b i c, ustawy), przekazy na wolną jazdę lub na jazdę za zniżoną cenę.

(2) Od przekazów na używanie rozmaitych klas wozu należy uiszczać należytość stemplową podług wymiaru dla najwyższej klasy wozu, do użycia której przekaz upoważnia.

(3) Jeśli przekaz opiewa na więcej osób, należy należytość stemplową dla każdej z nich osobno obliczyć. Stosownie do tego należy też co do przekazów, które opiewają ogólnie na pewien ogół osób, wykazać urzędowi wygotowującemu przed wygotowaniem ilość osób, które mogą przekazu używać, i wedle tego należytość stemplową uiszczyć.

(4) Przekazy na ulgi przy jeździe, które wprowadzić zostaną w Austrii wystawione, jednakże mają znaczenie jedynie dla linii kolejowych, leżących poza Austrią, nie są przedmiotem należytości stemplowej, oznaczonej w ustępie pierwszym.

§ 13.

Wymiar należytości stemplowej.

Należytość stemplowa, wynosi według § 12. ustawy i § 9., lit. e, cesarskiego rozporządzenia z dnia 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 281, od przekazów, uprawniających tylko do jednej jazdy lub do jazdy tam i powrotem,

a) przy wolnej jeździe odnośnie do

III. klasy wozu	1 K,
II. „ „	2 „,
I. „ „	4 „,

b) przy jeździe za zniżoną cenę odnośnie do

III. klasy wozu	50 h,
II. „ „	1 K,
I. „ „	2 „,

a od przekazów na więcej jazd:

a) przy wolnej jeździe odnośnie do

III. klasy wozu	10 K,
II. „ „	20 „,
I. „ „	40 „,

b) przy jeździe za zniżoną cenę odnośnie do

III. klasy wozu	5 K,
II. „ „	10 „,
I. „ „	20 „,

§ 14.

Uwolnienia.

(1) Każda kolej żelazna ma obowiązek przed udzieleniem ulg przy jeździe podług § 12., trzeci ustęp, lit. a, ustawy zawiadomić władzę skarbową pierwszej instancji (§ 6., ustęp 1.) o rodzaju tych ulg przy jeździe.

(2) Uwolnienie, ustanowione w § 12., trzeci ustęp, lit. b, ustawy odnośnie do własnej służby kolejowej łącznie z robotnikami i odnośnie do służby cudzych zakładów ruchu, odnosi się także do służby w stanie spoczynku.

(3) Uwolnienie, przysługujące członkom rodziny własnej służby, nie rozciąga się na przekazy na linie cudzych zakładów ruchu. Za członków rodziny należy w tym względzie uważać osoby, oznaczone w instrukcjach c. k. austriackich kolei państwowych jako członków rodziny; uwolnienie ma miejsce tylko o tyle, o ile się ulgi przy jeździe trzymają w granicach, zakreślonych w tych instrukcjach.

(4) Uwolnienia dla przekazów, przewidziane w § 12., ustęp trzeci, lit. c, ustawy, które zostaną przyznane ze względów publicznych lub z kolejowych względów służbowych albo z powodu ubóstwa lub wreszcie dla celów publicznej użyteczności, mogą nastąpić tylko na podstawie przepisów służbowych zarządu kolejowego, wydanych lub zatwierdzonych przez Ministra kolei, lub na podstawie innych zarządzeń, które mają być uważane na równi z takimi przepisami. Aż do tego czasu podlegają dotyczące przekazy należności stemplowej.

(5) Odpis przepisów służbowych (zarządzeń) należy przedłożyć władzy skarbowej pierwszej instancji (§ 6., ustęp 1.).

§ 15.

Sposób uiszczania należności stemplowej.

I. Należność stemplową od przekazów na wolną jazdę lub na jazdę za zniżoną cenę (§ 12.) należy uiszczać z reguły przy użyciu ogólnych marek stemplowych w sposób następujący:

A. Od przekazów, wystawionych przez zarządy kolejowe, a mianowicie:

1. Od przekazów na więcej jazd:

(a) Te przekazy należy bez różnicy, czy podlegają one należności stemplowej, czy też nie,

przed wydaniem spisać pod bieżącymi numerami rocznymi, a mianowicie przy użyciu samoistnych formularzy w osobnych rejestrach, jeśli się jednak takich formularzy nie używa, w jukstowych zeszytach (ternionach).

(2) Rejestry lub terniony należy przed ich użyciem poddać urzędowemu uwierzytelnieniu. W tym celu należy wpisać na pierwszej stronie rejestru (ternionu) jego przeznaczenie, ilość arkuszy, z których on się składa, i datę przy podpisaniu przez urząd wydający; dalej należy przez rejestr (ternion) przeciągnąć nitkę w ten sposób, by jeden koniec nitki wyszedł przez pierwszą kartkę, a drugi koniec przez ostatnią kartkę; pierwszy i drugi koniec nitki mogą być także przeciągnięte przez dwa otwory, umieszczone na wszystkich kartkach, i połączone na pierwszej stronie kartek rejestru (ternionu).

(3) Rejestr (ternion), przygotowany w ten sposób, należy w siedzibie urzędu wygotowującego przynieść do urzędu, do tego przeznaczonego, który o ile uzna, że przytoczone wyżej warunki zostały należycie wypełnione, umocni jeden koniec nitki na pierwszym a drugi na ostatnim arkuszu lub oba końce nitki na pierwszej stronie kartki lakiem do pieczętowania i przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej.

(4) Jako takie urzędy przeznacza się we Wiedniu i w Pradze Urząd stemplowy, a w innych miejscach urzędy, powołane do pobierania należności (Urzędy podatkowe itd.).

(5) Marki stemplowe należy przylepić na rejestrze lub na jukście ternionu, które pozostają w zarządzie kolejowym, przy odnośnej pozycji na miejscu do tego przeznaczonym i pozbawić wartości przez wyciśnięcie kolejowej pieczęci urzędowej.

(6) Przekazy, poddane opłacie należności, otrzymują następującą uwagę, którą należy odpowiednio wypełnić:

„Należność stemplową w kw. . . K . . h uiszczono.“

(7) Odnośnie do przekazów, wolnych od stempla, należy w rejestrze lub na jukście ternionu oznaczyć w krótkich głównych słowach ustawy powód uwolnienia lub okoliczność, uzasadniającą uwolnienie; same przekazy należy zapopatrzyć w uwagę: „Wolne od należności podług § 12, trzeci ustęp, lit. a (lub lit. b albo lit. c), ustawy o podatku od biletów jazdy“.

(8) Przekazy, które wygotowuje się jedynie na jazdy służbowe, mają zawierać odpowiednią uwagę; tę uwagę należy uwidocznnić także w rejestrze lub na jukście ternionu.

(9) Zarządy kolejowe mają podać do wiadomości właściwej władzy skarbowej pierwszej

instancyi (§ 6., ustęp 1.) te miejsca służbowe kolejowe, które powołane są do wygotowywania przekazów, a także donosić każdocześnie o zmianach, które w tem ewentualnie zajdą.

2. Od przekazów na jedną jazdę lub na jazdę tam i z powrotem (przekazy pojedyncze).

(1) Należność stemplową od tych przekazów należy uiszczać przy użyciu marek stemplowych na samych przekazach w następujący sposób, a mianowicie:

- a) Kwotę stemplową, którą się ma uiścić od tych przekazów, ma urząd wygotowujący przypisać w cyfrach tak na przekazie jak też na należącej doń jukście ternionu lub w rejestrach, które się ewentualnie prowadzi zamiast takich ternionów;
- b) formularzom przekazów należy dać taką stylizację tekstu, by z niej wyraźnie wynikało, że te przekazy dopiero przez wybite pieczętąki przez kasę osobową otrzymują ważność i jako definitywnie wystawione mają być uważane;
- c) odnośnie do przekazów, wolnych od stempla, należy umieścić odpowiednią uwagę rodzaju, podanego pod l. 1, ustęp 7., na jukście ternionu i na samym przekazie;
- d) stronę należy zobowiązać, by przekazy, podlegające opłacie stempla, zaopatrzyła w miejscu do tego przeznaczonym w odpowiednie marki stemplowe i przedłożyła kasie osobowej celem przestemplowania;
- e) kasa osobowa ma zbadać zgodność kwoty nalepionych marek stemplowych z przypisem a następnie marki stemplowe pozbawić wartości przez wyciśnięcie pieczęci pociągu; przekazy, które nie mają przypisaných marek stemplowych lub uwagi co do uwolnienia od stempla, ma kasa osobowa odrzucać.

(2) O ile urządzenia pewnej kolei nie odpowiadają powyższym postanowieniom, wolno władzy skarbowej żądać uiszczenia należności stemplowej także od pojedynczych przekazów w sposób, przepisany pod l. 1 dla przekazów na więcej jazd.

B. Od przekazów, których nie wystawiają zarządy kolejowe, lecz inne miejsca (władze i urzędy).

(1) Od tego rodzaju przekazów na więcej jazd należy uiszczać należność stemplową w ten sposób, że marki stemplowe nalepia się na samym przekazie w odpowiednim miejscu i pozbawia

się wartości przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej wystawiającej władzy.

(2) Odnośnie do pojedynczych przekazów tego rodzaju należy w ten sam sposób postępować, jak to jest przepisane w rozdziale A, l. 2, odnośnie do pojedynczych przekazów, wystawionych przez zarządy kolejowe.

C. Jeżeli ulga przy jeździe zostanie udzieloną nie na podstawie przekazów rodzaju, oznaczonego w rozdziałach A i B, lecz na podstawie innych dokumentów lub aktów, upoważniających do uzyskania ulg w cenie jazdy, będzie sposób uiszczenia należności stemplowej ustalonym od wypadku do wypadku przez Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei.

D. Przekazy, ważne dla linii kolejowych w Austrii, które zostaną wystawione poza Austrią, podlegają należności stemplowej nie już przy wystawieniu lecz dopiero przy ich użyciu do jazdy w Austrii; uiszczenie tej należności ma nastąpić w Austrii przez użycie marek stemplowych na przekazach i przez pozabawienie marek stemplowych wartości za pomocą wyciśnięcia urzędowej pieczęci kolejowej; formularzom należy dać stylizację, wymaganą w rozdziale A, l. 2, ustęp 1., lit. b. Przekazy, wolne od należności stemplowej, należy zaopatrzyć w odpowiednią uwagę (rozdział A, l. 1, ustęp 7.).

II. Zamiast używania marek stemplowych może się uiszczenie należności stemplowej odbywać przez urzędowe wydrukowanie odpowiedniego znaczka wartości stempla; Ministerstwo skarbu może także na specjalną prośbę zezwolić na bezpośrednio uiszczenie należności stemplowej.

§ 16.

Nadzór nad uiszczaniem należności.

(1) Podróżnych, których się zastanie przy rewizyi w pociągu w posiadaniu przekazów, które nie są w sposób przepisany po myśli § 15. ostemplowane lub zaopatrzone w uwagę co do uiszczenia należności stemplowej lub co do uwolnienia od stempla, mają organy stacyjne w stacyi kresu podróży najpierw zaważać do dodatkowego uiszczenia należności stemplowej; w takim razie należy markę stemplową, odpowiadającą należności stemplowej, przylepić na przekazie i pozbawić wartości, za pomocą wyciśnięcia pieczęci stacyi lub pociągu.

(2) Jeżeli temu wezwaniu nie zostanie zadość uczynionem, mają organa stacyjne spisać urzędowy protokół wedle dołączonego wzoru B i przesłać go władzy skarbowej pierwszej instancyi (§ 6., ustęp 1.).

(c) Przekazy, które zostaną wraz ze ściągniętymi biletami jazdy odebrane od podróżnych, mogą być poddane przez organy administracji skarbowej badaniu co do wypełnienia obowiązku stemplowego.

(4) W tymże samym celu badania należy dozwolnić organom administracji skarbowej na żądanie wglądu do rejestrów (ternionów), które prowadzą zarządy kolejowe co do wystawionych przekazów.

(5) Rejestry (terniony), dotyczące wystawionych przekazów i przekazy, odebrane od podróżnych wraz ze ściągniętymi biletami jazdy, należy przechowywać przez przeciąg dwu lat, począwszy od dnia po upływie ważności wszystkich przekazów, zaciągniętych do dotyczących rejestrów (ternionów), albo od dnia wystawienia każdego przekazu.

§ 17.

Zastosowanie ogólnych przepisów o należyciach stemplowych i bezpośrednich.

Odnosnie do należyciach stemplowych od przekazów na ulgi przy jeździe, ustalonych w § 12. ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153 (§ 9., lit. e, rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 281), obowiązują, o ile nie należy stosować szczególnych postanowień, wydanych także i w niniejszem rozporządzeniu, ogólne przepisy o należyciach stemplowych i bezpośrednich, w szczególności odnośnie do obowiązku opłaty należyciach, wypełnienia obowiązku do ostemplowania, odpowiedzialności, ujemnych skutków przekroczeń ustawy, przedawnienia itd.

IV. Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 18.

Upłaty na podatek od biletów jazdy w czasie przejściowym i od ruchów osobowych, które zostaną na nowo podjęte.

(1) Za pierwszych dwanaście miesięcy obrotowych po rozpoczęciu się mocy obowiązującej § 10. cesarskiego rozporządzenia (§ 12., ustęp 1. i 2. cesarskiego rozporządzenia) należy bez ujmy dla wyjątku, przewidzianego w drugim ustępie, uiścić upłatę, zarządzoną w § 5., ustęp 3., w kwocie, która odpowiada $1\frac{1}{2}$ krotności należności w podatku od biletów jazdy za ten sam miesiąc roku poprzedniego, zaokrąglonej w górę na 50 K.

(2) Koleje, które podjęły ruch osobowy później aniżeli w rok przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej § 10. cesarskiego rozporządzenia (§ 12., ustęp 1. i 2. cesarskiego rozporządzenia) lub go podejmują dopiero po rozpoczęciu się mocy obowiązującej tego postanowienia ustawowego, winny składać za pierwszych dwanaście miesięcy obrotowych po wejściu w życie podwyższenia podatku od biletów jazdy na ich liniach (po podjęciu ruchu osobowego) upłaty, które wynoszą dla kolei głównych w ogólności 20 procent, dla gałęzi ruchu, oznaczonych w § 10., ustęp 1., lit. d, cesarskiego rozporządzenia, 18 procent, dla kolei lokalnych 10 procent i dla kolejek 5 procent ich przychodów z ruchu osobowego, obliczonych prowizorycznie dla dotyczącego miesiąca obrotowego.

§ 19.

Inne postanowienia przejściowe.

(1) Bilety jazdy, które zostaną wydane przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej § 10. cesarskiego rozporządzenia (§ 12., ustęp 1. i 2. cesarskiego rozporządzenia) a których użycie po tym terminie jest dozwolone, podlegają przy tym użyciu zasadniczo, bez ujmy dla wyjątków, oznaczonych w ustępie 3., podwyższonemu podatkowi od biletów jazdy, przewidzianemu w § 10. cesarskiego rozporządzenia.

(2) Od biletów jazdy, oznaczonych w ustępie 1., należy kwotę, o którą podatek od biletów jazdy podług § 10. cesarskiego rozporządzenia przewyższa podatek od biletów jazdy według dotychczasowych przepisów, dodatkowo pobrać i równocześnie z obrachunkiem za ten miesiąc, w którym ten pobór nastąpił, w łącznej kwocie odrębnie wykazać oraz odwieźć; jeśli jednak ta różnica została podróżnym zarachowaną już przy wydaniu biletów jazdy, należy ją równocześnie z obrachunkiem za ten pierwszy miesiąc obrotowy, który przypada na czas po rozpoczęciu się mocy obowiązującej podwyższenia podatku od biletów jazdy dla dotyczącego ruchu, wykazać i odwieźć w powyżej oznaczony sposób.

(3) Od podwyższenia podatku od biletów jazdy uwalnia się:

a) karty czasowe i abonamentowe, których ważność rozpoczęła się przed dniem 1. stycznia 1917;

b) inne bilety jazdy (bilety pojedyncze i jazdy powrotnej, bilety jazdy okrężnej itp.), jeżeli ich użycie rozpoczęło się przed początkiem mocy obowiązującej podwyższenia podatku od biletów jazdy w dotyczącym ruchu, a których ważność upływa najpóźniej w dwa miesiące po tym terminie.

(4) Ruchy kolejowe, co do których początek mocy obowiązującej postanowień rozporządzenia cesarskiego, odnoszących się do podatku od biletów jazdy, został na podstawie upoważnienia, udzielonego w § 12., ustęp 2., cesarskiego rozporządzenia, odroczonego poza dzień 1. lutego 1917, oraz dzień rozpoczęcia się mocy obowiązującej wyżej przytoczonych postanowień dla tych ruchów zostaną ogłoszone w Dzienniku rozporządzeń dla kolei i żeglugi okrętowej (obwieszczenia w sprawach taryfowych i transportowych).

(5) Transporty osób, co do których należałoby wprowadzić podług istniejących przepisów wstawić cenę jazdy do rachunku jako przychód z czasu, który poprzedził początek mocy obowiązującej § 10. cesarskiego rozporządzenia dla dotyczącego ruchu kolejowego, ale faktycznie wstawia się ją z powodu spóźnionego zarachowania lub z powodów techniki rachunkowej dopiero później do rachunku, nie podlegają podwyższeniu podatku od biletów jazdy lub, o ile chodzi o ruch, wymieniony w § 10., ustęp 3., cesarskiego rozporządzenia, podatkowi od biletów jazdy.

§ 20.

Uwolnienie od stempla.

Podania, które ma się wnosić celem uiszczenia opłaty, celem uznania uwolnień od opłaty lub zniżek opłaty albo w celu nadzoru nad uiszczeniem opłaty lub jego badania, są wraz z ich załącznikami wolne od stempla.

§ 21.

Czas trwania mocy obowiązującej.

(1) Postanowienia tego rozporządzenia nabierają mocy obowiązującej, o ile dotyczą zarządzeń, które mają być wydane jeszcze przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej cesarskiego rozporządzenia, w dniu ich ogłoszenia, pozatem równocześnie z postanowieniami § 10. cesarskiego rozporządzenia. Zarządzenia co do należytości stempłowej od przekazów (legitymacyi) wchodzą w moc obowiązującą dnia 1. lutego 1917; na czas aż do tego dnia pozostają w mocy dotychczasowe przepisy ze zmianą, wynikającą z § 9., lit. e, i z § 19., ustęp 3., cesarskiego rozporządzenia z dnia 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 281.

(2) W dniu wejścia w życie tego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministerstw skarbu, kolei i handlu z dnia 27. września 1902, Dz. u. p. Nr. 195, o ile nie chodzi o obroty za czas do początku mocy obowiązującej § 10. cesarskiego rozporządzenia; jeżeli jednak dawniejsze obroty tego rodzaju mają być opodatkowane obok takich obrotów, które podlegają podwyższonemu podatkowi od biletów jazdy, wówczas obowiązują w odniesieniu do rodzaju i czasu odwózki podatku oraz nadzoru nad nią także dla dawniejszego obrotu analogicznie postanowienia §§ 5. i 6.

(3) Moc obowiązująca postanowień tego rozporządzenia kończy się równocześnie z mocą obowiązującą postanowień cesarskiego rozporządzenia, dotyczących podatku od biletów jazdy.

Forster wlr.

Spitzmüller wlr.

Urban wlr.

Wzór A do § 5.

Obrachunek

należności tytułem podatku od ruchu osobowego własnych linii kolejowych i linii, prowadzonych na cudzy rachunek,

dotyczący miesiąca 19...

Oznaczenie placącej kolei.....

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	12	13
					K	h							
Oznaczenie linii kolejowych *)	Slupki podatkowe w procentach (zad. **)	Przychody z zaliczenia z zaliczenia przychodów przychodów przychodów	Przychody z zaliczenia z zaliczenia przychodów przychodów przychodów	Przychody z zaliczenia z zaliczenia przychodów przychodów przychodów	Z wyliczonej w kolumnie 6. sumy należności przepięć:		Zwroty przychodów (zadanie z podatkiem) na transporty osób, podlegające podatkowi	Podatkowa należność podatkowa (zadanie z podatkiem) na transporty osób, podlegające podatkowi	Należności podatkowa	Zwroty przychodów (zadanie z podatkiem) na transporty osób, podlegające podatkowi	Zwroty przychodów (zadanie z podatkiem) na transporty osób, podlegające podatkowi	Zwroty przychodów (zadanie z podatkiem) na transporty osób, podlegające podatkowi	Suma kolumn 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13.
A	20												
B	12												
C	10												
	8												
	6												
	2												
Suma należności podatkowej													
Tytułem upłaty złożono dnia do arytmetycznej datownika													
poroządnie dopłata zapłać na dobro													

*) Te kolumny należy tylko wówczas wypełniać, gdy wobudzą w ruchobie własne linie kolejowych, prowadzonych przez placącą koleją (na przykład dla linii kolejowych, prowadzonych na cudzy rachunek) składa się w sprawozdaniach z czynności lub w rachunkach obrotowych odległych rachunków.
 **) Slupki podatkowe w wysokości 12, 0, 1, 3 procenta, wchodzą w rachunek tylko odwołanie do obrotów z czasu przed obowiązkami podwyższenia podatku od biletów jazdy.

Firma zarządu kolejowego:

Wzór B do § 16.

Stwierdzenie urzędowe.

W pociągu Nr.....zastano dnia.....w posiadaniu przekazu (legitymacyi) wolnej jazdy na jazdę pojedynczą lub tam i z powrotem w klasie wozu, jazdy za zniżoną cenę więcej jazd który(a) nie był(a) ani należycie ostemplowanym(a), ani zaopatrzonym(a) w uwagę, dotyczącą uwolnienia od stempla (niszczenia stempla):*)

Imię i nazwisko charakter	Adres	Urząd wystawia- jący, szyfra i numer przekazu (legitymacyi)	Uwaga

o czem się zawiadamia w myśl § 16. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 20. stycznia 1917. Dz. u. p. Nr. 22, celem wykonania przepisów o podatku od biletów jazdy.

Pieczęć stacji

Data

Podpis:

*) Nieodpowiednie należy przekreślić.

23.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei z dnia 20. stycznia 1917,

celem wykonania postanowień, dotyczących podatku od pakunków, zawartych w cesarskim rozporządzeniu z dnia 10. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 14, o zarządzeniach podatkowych i taryfowych w ruchu kolejowym z powodu szczególnych stosunków, wywołanych przez wojnę.

Celem wykonania postanowień cesarskiego rozporządzenia z dnia 10. stycznia 1917, Dz. u. p. Nr. 14, dotyczących podatku od pakunków, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Przedmiot. Wymiar i podstawa obliczenia podatku od pakunków.

(1) Podatek od pakunków należy wymierzać od ceny transportu (opłaty za pakunek, należyci za transport psów), którą ma się każdorazowo pobierać za transport pakunków podróźnych i pakunków pospiesznie transportowanych oraz psów, które podróźni ze sobą biorą, na kolejach żelaznych w Austrii. Za cenę transportu należy uważać wszystkie kwoty, które pod jakąkolwiek nazwą pobiera się jako wynagrodzenie za tego rodzaju transporty na publicznych kolejach żelaznych w Austrii.

(2) Należyci za świadczenia uboczne przy transporcie, na przykład należyci manipulacyjnych, należyci za deklarację interesu przy dostawie, wynagrodzeń tragarzy itp., które nie są wliczone do opłaty za pakunek, nie należy uważać za cenę transportu lub za część składową tej ceny.

(3) Podatek od pakunków wynosi w ruchu na

- a) kolejach głównych 20 procent,
- b) kolejach lokalnych 10 procent,
- c) kolejkach 5 procent

ceny transportu.

(4) O ile w tem rozporządzeniu jest mowa o pakunku, należy pod tem rozumieć także pakunki pospiesznie transportowane i psy, wzięte ze sobą przez podróźnych.

§ 2.

Rozróżnianie pomiędzy kolejami głównymi, lokalnymi i kolejkami.

(1) Jako koleje lokalne w rozumieniu § 10., ustęp 1., lit. b, i § 11. rozporządzenia cesarskiego należy traktować te koleje żelazne, które są jako takie koncesyonowane na podstawie ustaw z dnia 25. maja 1880, Dz. u. p. Nr. 56, z dnia 17. czerwca 1887, Dz. u. p. Nr. 81, z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1895, lub z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149.

(2) Za kolejki w rozumieniu § 10., ustęp 1., lit. c, i § 11. cesarskiego rozporządzenia należy uważać kolejki (kolejki trzeciorzędne), koncesyonowane na podstawie ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1895, lub z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, tudzież te koleje lokalne, które na podstawie artykułu XIII., ustęp 2., ostatnio powołanej ustawy uważane są odnośnie do podatku od biletów jazdy na równi z kolejkami.

(3) Koleje, które choćby nawet pod nazwą kolei lokalnych (kolei drugorzędnych) jednak nie na podstawie ustaw, określonych w ustępie 1., były koncesyonowane, podpadają pod postanowienia o kolejach głównych.

§ 3.

Pobór podatku od pakunków. Wliczanie do taryf.

(1) Koleje są obowiązane do pobierania podatku od pakunków równocześnie z ceną transportu od osób, do płacenia tej ostatniej obowiązanych.

(2) Na kwitach pakunkowych (poświadczeniach transportu psów) należy uwidocznic całą kwotę, którą się pobiera, to jest cenę transportu wraz z podatkiem.

(3) Przy wliczeniu podatku od pakunków do taryf pakunkowych należy stopę taryfy, podwyższoną o wliczony podatek, zaokrąglić wedle postanowień, wydanych przez Ministerstwo kolei; odrębne zaokrąglanie stopy taryfy i podatku nie jest dopuszczalnem.

(4) Taryfy pakunkowe, zmienione przez wliczenie podatku, należy przed ich zaprowadzeniem przedłożyć Ministerstwu kolei celem zatwierdzenia.

§ 4.

Odwózka podatku od pakunków.

(1) Podatek od pakunków ma być obliczony przez kolej za każdy miesiąc obrotowy od sumy

podlegających podatki od pakunków przychodów, które dla wyniku obrotu w tym miesiącu mają być wstawione do rachunku, przy potrąceniu zwrotów, zarachowanych na ten sam miesiąc z podlegających podatki od pakunków przychodów i odwieziony bez urzędowego wymiaru do urzędu, właściwego wedle siedziby przedsiębiorstwa kolejowego, powołanego do przyjmowania wpłat w należnościach (Urzędu podatkowego, Kasy skarbowej, kasy Urzędu taks we Wiedniu) przy dołączeniu poświadczenia złożenia. Jeżeli siedziba przedsiębiorstwa kolejowego znajduje się poza austriackim obszarem państwowym, to ma się odwózka podatku odbywać z reguły do kasy Urzędu taks we Wiedniu; jednakże może Ministerstwo skarbu zezwalać na wyjątki od tej reguły.

(2) Jeśli w przychodach z transportu ma udział więcej kolei, ma każda z interesowanych kolei odwieźć tylko podatek od pakunków, przypadający na jej udziały w przychodach.

(3) Do dwudziestego dnia każdego miesiąca, następującego bezpośrednio po miesiącu obrotowym, należy, o ile do tego terminu nie może jeszcze mieć miejsca obrachunek (ustęp 5.), uściślić w urzędzie, oznaczonym w ustępie 1., upłatę na poczet przypuszczalnej należności podatkowej za ten miesiąc obrotowy w kwocie, jaka — bez ujmy dla postanowienia ustępu 4. — odpowiada należności, która ma być obrachowana za ten sam miesiąc roku poprzedniego przy zaokrągleniu w górę na 50 K.

(4) Zarządzona w ustępie 3. upłata ma być za pierwszych dwanaście miesięcy obrotowych, przypadających na czas trwania mocy obowiązującej § 11. cesarskiego rozporządzenia, obliczona i odwieziona odnośnie do kolei głównych w wysokości 20 procent, odnośnie do kolei lokalnych w wysokości 10 procent, a odnośnie do kolei w wysokości 5 procent ich przychodów z ruchu pakunkowego, obliczonych prowizorycznie dla dotyczącego miesiąca obrotowego.

(5) Obrachunek miesięcznej należności podatkowej ma nastąpić najpóźniej do dwudziestego dnia czwartego miesiąca, następującego po miesiącu obrotowym, według dołączonego wzoru, a mianowicie odrębnie dla własnych linii kolejowych i dla linii, prowadzonych na cudzy rachunek, wewnątrz tych poszczególnych grup obrachunku odrębnie dla każdej sieci kolejowej, dla której w sprawozdaniach z czynności lub w rachunkach obrotowych składa się osobny rachunek. Obrachunek należy podać do urzędu, oznaczonego w ustępie 1.

(6) Kwoty podatkowe należy obliczać w ten sposób, że na przykład 20 procentowy podatek należy obliczyć w wysokości 20 K od każdego 120 K przychodów, podlegających podatki od pakunków (łącznie z podatkiem od pakunków).

(7) Ułamki korony, wynikające przy obliczeniu kwoty podatku, która ma być odwieziona, należy zaokrąglić w górę na jedną koronę. Ceny transportu w obcej walucie należy przeliczyć na walutę koronową podług stosunku wartości, który stosownie do istniejących szczególnych przepisów ma być dla celów zamknięcia rachunku obrotowego brany każdorazowo za podstawę przy przeliczeniu przychodów, zarachowanych w obcej walucie, a w braku takich przepisów podług liczb stosunkowych, które mają być ustalone osobnym rozporządzeniem.

(8) Dopłatę lub nadpłatę, wynikającą z obrachunku, należy wziąć z reguły w rachubę przy równoczesnej upłacie; zaliczenie nadpłaty na podatek przewozowy lub na podatek od biletów jazdy nie jest dopuszczalne.

§ 5.

Nadzór nad odwózką podatku.

(1) Celem ostatecznego zbadania odwózki podatku ma przedsiębiorstwo kolejowe co roku najpóźniej do pierwszego dnia siódmego miesiąca, następującego po jego roku obrotowym, przedkładać władzy skarbowej pierwszej instancji (Dyrekcji okręgu skarbowego, Urzędowi wymiaru należności), w której okręgu urzędowym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa kolejowego, roczny obrachunek za ostatni ubiegły rok obrotowy przy dołączeniu jednego wygotowania zamknięcia rachunkowego i sprawozdania z czynności. Przedsiębiorstwa kolejowe, których siedziba znajduje się poza austriackim obszarem państwowym, mają przedkładać ten obrachunek roczny tej władzy skarbowej pierwszej instancji, której podlega urząd, do którego ma być podatek od pakunków odwiezionym (§ 4., ustęp 1.).

(2) Obrachunek roczny należy sporządzić podług tego samego wzoru co obrachunek miesięczny (§ 4., ustęp 5.) i musi on w kolumnie 13. zgadzać się z kwotą rocznej wynikłości przychodów z transportu pakunków, wykazaną w zamknięciu rachunkowym i w sprawozdaniu z czynności. Ewentualne niezgodności z tą kwotą lub z obrachunkami miesięcznymi należy wyjaśnić. W zamknięciu rachunkowym i w sprawozdaniu z czynności należy przychody z ruchu towarów, z ruchu osobowego i z ruchu pakunków odrębnie przedstawić.

(3) Celem zbadania odwózki podatku i dostarczonych co do tego wykazów i innych środków pomocniczych może władza skarbowa każdego czasu przedsiębrać dochodzenia, w zarządach kolejowych; koleje są każdego czasu obowiązane przedkładać na żądanie organom władzy skarbowej celem wglądnięcia swe oryginalne zapiski i księgi.

§ 6.

Kary porządkowe.

(1) Przekroczenie ustawowych przepisów, dotyczących podatku od pakunków i postanowień tego rozporządzenia tudzież zarządzeń oraz zleceń władzy, wydanych celem ich wykonania, może być karane karami porządkowymi do 5000 K. Za każde ponowne przekroczenie i za każde bezowocne upomnienie ma być nałożoną dalsza kara porządkowa do tej samej najwyższej kwoty.

(2) Nakładanie kar porządkowych, przewidzianych w ustępie 1., zastrzeżone jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei.

§ 7.

Tok instancji.

(1) Do wydawania zarządzeń i rozstrzygnięć odnośnie do podatku od pakunków powołaną jest z wyjątkiem, ustanowionym w § 6. odnośnie do kar porządkowych, władza skarbową pierwszej instancji (§ 5., ustęp 1.); dla przedsiębiorstw kolejowych, których siedziba znajduje się poza austriackim obszarem państwowym, jest właściwym centralny Urząd wymiaru taks i należytości we Wiedniu, jeśli jednak takie przedsiębiorstwa kolejowe mają pozwolenie na odwózkę podatku od pakunków do innego urzędu aniżeli do kasy Urzędu taks we Wiedniu (§ 4., ustęp 1.), wówczas właściwą jest ta władza skarbową pierwszej instancji, której podlega urząd, do którego należy odwozić podatek.

(2) Do zarządzeń i rozstrzygnięć, przytoczonych w pierwszym ustępie, należy analogicznie stosować postanowienia ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28. W ostatniej instancji rozstrzyga Ministerstwo skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei.

§ 8.

Uwolnienie kolejek.

(1) Kolejki, które pośredniczą w ruchu w gminie i jej okolicy, doznają uwolnienia od podatku od pakunków w myśl § 10., lit. a, ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, i § 11. cesarskiego rozporządzenia odnośnie do transportu pakunków wewnątrz granicy obwodu gminy i wewnątrz 10 kilometrowego okręgu licząc od granicy gminy; to samo ma miejsce także dla kolei lokalnych, które uważa się na podstawie artykułu XIII., ustęp 2., ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz.

u. p. Nr. 149, odnośnie do podatku od biletów jazdy na równi z kolejkami.

(2) Koleje, które roszczą sobie prawo do tego uwolnienia, mają upraszać o jego uznanie przy dołączeniu potrzebnych środków uzasadniających władzę skarbową pierwszej instancji (§ 5., ustęp 1.). Rozstrzygnięcie tego rodzaju próśb zastrzeżone jest Ministerstwu skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei. Koleje, którym przyznano uwolnienie od podatku od biletów jazdy wedle § 10., lit. a, ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, jeszcze przed wejściem § 11. cesarskiego rozporządzenia w moc obowiązującą, doznają uwolnienia od podatku od pakunków także bez osobnej próśby.

(3) Jeżeli pojedyncze linie pewnej kolei, uwolnionej wedle § 10., lit. a, ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 153, i § 11. cesarskiego rozporządzenia od podatku od pakunków, przekraczają okrąg, tamże oznaczony, wówczas podlega ruch pakunkowy na części kolei, leżącej zewnątrz tego okręgu, podatкови od pakunków i należy zatem przychody pakunkowe z tego ruchu odrębnie wykazywać (§§ 4. i 5.).

(4) Od transportu pakunków z wolnego od podatku obrębu kolei do obrębu, podlegającego podatкови, lub odwrotnie należy obliczać podatek od tej części ceny transportu, która przypada wedle stosunku wolnej od podatku linii do linii, podlegającej podatкови, na tę ostatnią.

§ 9.

Uwolnienie od stempla.

Podania, które ma się wnosić celem odwózki podatku, celem uznania uwolnień od podatku lub zniżek podatku albo w celu nadzoru nad odwózką podatku lub jej badania, są wraz z ich załącznikami wolne od stempla.

§ 10.

Postanowienia końcowe. Czas trwania mocy obowiązującej.

(1) Postanowienia, dotyczące podatku od pakunków, nie mają zastosowania bez względu na chwilę rozpoczęcia się transportu pakunku wtedy, gdy pakunek został nadany przed początkiem mocy obowiązującej § 11. cesarskiego rozporządzenia (§ 12., ustęp 1. i 2. cesarskiego rozporządzenia).

(2) Gałęzie ruchu kolejowego, co do których początek mocy obowiązującej postanowień cesarskiego rozporządzenia, dotyczących podatku od pakunków, został na podstawie upoważnienia,

udzielonego w § 12., ustęp 2., ceńskiego rozporządzenia, odroczonego poza dzień 1. lutego 1917, oraz dzień początku mocy obowiązującej przytoczonych postanowień dla tych gałęzi ruchu zostaną ogłoszone w Dzienniku rozporządzeń dla kolei i żeglugi okrętowej (obwieszczenia w sprawach taryfowych i transportowych).

(3) O ile to rozporządzenie dotyczy zarządzeń, które mają być wydane jeszcze przed początkiem mocy obowiązującej postanowień rozporządzenia

cesarskiego, nabiera ono mocy obowiązującej w dniu jego ogłoszenia, pozatem równocześnie z postanowieniami § 11. rozporządzenia cesarskiego.

(4) Moc obowiązująca postanowień tego rozporządzenia ustaje równocześnie z mocą obowiązującą postanowień rozporządzenia cesarskiego, dotyczących podatku od pakunków.

Forster wlr.

Spitzmüller wlr.

Oznaczenie placącej kolei

Wzrost do 2 l.

Obrachunek rachunek,

dotyczący miesiąca 19 . . .

należności tytułem podatku od pakunków od rachunku pakunkowego własnych linii kolejowych i linii, prowadzonych na cudzy rachunek,

1	2	3		4	5	6		7	8		9	10	11	12	13	Uwaga
		K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	
Oznaczenie linii kolejowych *)	Stops podatkowa w procentach	Przychody z rachunku pakunkowego łącznie z podatkiem od pakunków (bez wyłączenia przychodów z rach. wolnego od podatku)		Przychody, zaciągnięto do ksiąg bezpośrednio (z rachunkowego zawiązanego z rachunkiem w kontrolach przychodów przychodów)	Suma	Kwoty, zaliczone wprawdzie jako przychody z pakunków, których jednak nie należy uważać za cenę transportu (§ 1)		Inne przychody z rach. pakunkowego, wolnego od podatku	Zwroty przychodów (kwocie z podobnym) z transportu pakunków, podlegające podatkowi		Podstawa obliczenia podatku, który ma być odliczonym (kolumna 6. po potrąceniu kolumn 8. do 8.)	Należność podatkowa	Czysty przychód z rach. podlegającego podatkowi (kolumna 5. po potrąceniu kolumny 10.)	Zwroty przychodów z rach. wolnego od podatku	Suma kolumn 6., 7., 11. po potrąceniu kolumny 12.	
		K	h			K	h		K	h						
Suma należności podatkowej																
Tytułem уплаты зложено dnia do арыкулу дієнника																
pozostaje <u> </u> dopłata zapła za dobro																

*) Ta kolumna należy tylko wówczas wypełnić, gdy wchodzi z rachubę rozmaite stopy podatku, lub gdy dla powych linii kolejowych, prowadzonych przez placęją koleję (na przykład dla linii kolejowych, prowadzonych na cudzy rachunek) stawa się w sprawozdaniach z czynności lub w rachunkach obrotowych odrębny rachunek.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24,
także w roku 1917. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słowanskim.

Prenumerata na cały rocznik 1917 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz 8 K przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego można nabywać:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1872 za 6 K 40 h	Rocznik 1895 za 7 K — h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1896 " 7 " — "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1875 " 4 " — "	" 1898 " 6 " — "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1876 " 3 " — "	" 1899 " 10 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1877 " 2 " — "	" 1900 " 7 " — "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1901 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1903 " 9 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1904 " 5 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1882 " 6 " — "	" 1905 " 6 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1883 " 5 " — "	" 1906 " 12 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1884 " 5 " — "	" 1907 " 13 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1885 " 3 " 60 "	" 1908 " 9 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1886 " 4 " 60 "	" 1909 " 8 " 50 "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1887 " 5 " — "	" 1910 " 8 " 40 "
" 1865 " 4 " — "	" 1888 " 8 " 40 "	" 1911 " 7 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1889 " 6 " — "	" 1912 " 12 " 50 "
" 1867 " 4 " — "	" 1890 " 5 " 40 "	" 1913 " 9 " 50 "
" 1868 " 4 " — "	" 1891 " 6 " — "	" 1914 " 15 " — "
" 1869 " 6 " — "	" 1892 " 10 " — "	" 1915 " 11 " 70 "
" 1870 " 2 " 80 "	" 1893 " 6 " — "	
" 1871 " 4 " — "	" 1894 " 6 " — "	

Cena handlowa za rocznik 1916 będzie podana do wiadomości z początkiem stycznia 1917.

Pojedyncze roczniki wydane w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rehnweg I. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte I. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwia jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.